

תיאטרון
באר-שבע

הצעה מגדנה

חאת: אייל קנטוב | על פי ספרו של ג'ק אנגלהארד | בימוי: ניר ארז

INDECENT PROPOSAL

A play by Eyal Kentov

According to the the book of Jack Engelhard

Directed by Nir Erez

Beer-Sheva
Theatre

מאת אייל קנטוב
 על פי ספרו של ג'ק אנגלהארד
 בימוי ניר ארז
 תפאורה אנה זיו
 תאורה זיו וולושין
 תלבושות מוני מדניק
 מוסיקה רן בגנו
 וידאו ארט יואב כהן

שחקנים (לפי סדר הא"ב)
 רפאל - שרון אלכסנדר
 ג'ואן הארט - שירי גדני
 מייקל הארט - תום חגי
 סיי - אמיתי יעיש בן אחיליו
 סם - איתי פולישוק

עוד משתתפים -

סטודנטים למשחק מ"גודמן" ביה"ס למשחק בנגב
 אלונה דרוטמן - אישה בקזינו, אשה במכירה פומבית
 דניר ניצן - צופה בקזינו, שומר ראש, גבר במכירה פומבית
 אליעד סודאי - דילר רולטה, מארח במכירה פומבית
 איתי צימה - שליח, מלצר, מארח במכירה פומבית
 מתן שומר/דולב אוחנה - דילר בלק ג'ק

מנהל ייצור ותפעול יואב מהרבני מנהל הצגה איציק קריספין
 מנהל במה מוטי ברום מנהל טכני אבי קובני
 עוזרת במאי תרזה אברהמי תפעול תאורה שמואל מור, אבי זוהר
 תפעול סאונד אופיר ספיר, ניר רונין
 תפעול וידאו אייל פיש, אנדריי לומנובסקי
 רקווזיטור אלעד רחמים מלבישות לדיטה מיגרוב, אביבית עמר
 פאות ותסרוקות רעיה פודלובה ייצור אביזרים גילי כוכבי
 בניית תפאורה אהרונ תפאורות עריכת תוכנייה עינת פילוסוף
 עריכת תוכן איה קפלן עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
 צילום תוכנייה דניאל קמינסקי צילום תמונת השער אילן בשור

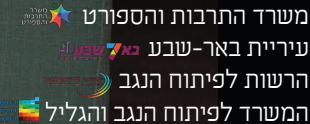
משך ההצגה כשעתיים (כולל הפסקה)
 הצגה ראשונה 27.12.2014

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע

שד' יצחק רגר 41 באר-שבע, טל: 08-6266444

חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות:

שחקני התיאטרון לעונה 2014-2015

(לפי סדר הא"ב)

תום חגי	אביטל איצ'ו
כהן אורן*	אבני תום
כרמי יובל	אגוזי שי
לאור נדב	אדרעי קרן*
לואל גיא	אופיר אלון
לוי תמר*	אילדיס נופר
מאור אוראל	איתן יעל
מאירסון אורה	אלכסנדר שרון
מורנו הדס	אנידג'ר עמי
מידן זוהר*	אפשטיין עמית
מיכלוביץ' טל*	ביטרמן רון
מנקי ניר	בן זקן לירון*
סברי אורי*	ברגמן נמרוד
סוויסה מאיר	ברובינסקי ירון
סידליק אדר*	ברנד מיכל
עדני אדוה	גדני שירי
פולישוק איתי	גולן ישי
פוקס סיגלית	גולן שירי
פלדמן עופר	גורל לי
פסטרנק אביטל	דהן אביה*
פרימן עופר*	דנון ענבר
פרץ אור*	הגואל אוולין
צ'רכי לירז	הרוש אליהן*
צ'רצ'י יונתן	הררי אביגיל
קדוש קינן כנרת*	וינברג מיכל
קובריגרו ראובן*	וינו-אלעד שרית
קוניגסברג טלי*	וקנין יקיר*
קוניו מיי*	זגורי אורי
קיגלר דוד	זוארץ גיא
קריאף אמיר	זוהר עופר
רובינשטיין עירד	חממי לירז
רוטברג אורנה	טובלי אורלי
רוטשילד ניצן*	יהלומי טל*
רייך ירמי	ינאי מיכל
שולמן מולי	יעיש בן אחיליו אמיתי
שירוס מירב	יפת יוגב
שפירא נעמה	טפרסון עידית
תדהר אביהוד	מאיר זוהר זיו
תורג'מן מעיין	

* בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

המחזה "הצעה מגונה" הוא עיבוד מקורי לספר רב המכר של הסופר ג'ק אנגלהארד *Indecent Proposal* שנכתב בשנות השמונים. הספר תורגם ל 22 שפות ונמכר במעל מיליון עותקים.

הרעיון למחזה נולד בעקבות צפייה בסרט "הצעה מגונה" בכיכובם של רוברט רדפורד דמי מור ו- וודי הארלסון, משנות התשעים, שגם הוא מבוסס על הספר *Indecent Proposal*.

את המחזה כתבתי בעיר לאס וגאס שבארצות הברית, שם גרתי במשך 7 חודשים והסיבה שהוא נכתב שם היא כי רציתי לקבל השראה מהמקום בו הכסף הוא הדבר הראשון האחרון וכל מה שבאמצע...

המחזה עוסק בשתי שאלות עיקריות. הראשונה: מה נהיה מוכנים לעשות בשביל מיליון דולר? והשנייה: מה המחיר שנצטרך לשלם? האם נהיה מוכנים לסכן את הדבר היקר ביותר שיש לנו בשביל כסף? ואם כן, מה יהיה המחיר האישי? לדעתי התשובה היא חד משמעית: כן וכבד!!!

בעידן בו אנו חיים, אולי יותר מכל תקופה אחרת בהסטוריה, הכסף יכול לתת לך את הדבר היחיד שכולנו חושבים שיש לנו אבל אין: חופש. החופש לעשות מה שאתה רוצה, להגיד מה שאתה רוצה, כאשר הדבר היחיד שיהיה משותף לך ולשאר האנשים הוא המוות, וגם זה מוטל בספק. ובשביל החופש הזה אנחנו נשלם כל מחיר שנצטרך... אין לי ספק.

דבר הבימאי | ניר ארז

המרץ למיליון

בלתי אפשרי כמעט להגיע לצפות בהצגה "הצעה מגונה" מבלי להיזכר באותו סרט מיתולוגי משנת 1993. סרט אייקוני שהביא גוון שערורייתי בעצם השאלה שהוא העלה, מלווה בליהוק אטרקטיבי וביטויים נועזים של תשוקה. גם אם כסרט קולנוע אין הוא, לעניות דעתי, עומד במבחן הזמן (בעיקר בדרך בה הוא מספר סיפור ובאמצעי המבע הקולנועי שלו), הביקורת הגלויה של יוצריו, אז כעכשיו הופנתה כלפי הקפיטליזם וכוחו המשחית של הכסף.

הסרט העמיד שני ערכים עליונים. המשפחה/זוגיות אל מול הכסף. הוא דרש הכרעה אל מול השאלה אותה מפנה המיליונר למייקל: "מה היית אומר אם הייתי מציע לך מליון דולר תמורת לילה אחד עם אישתך?" שאלה כזאת נידונה לשבש את הסדר הקיים. המשפחה/הזוגיות הקדושה מאוימת מכוחו של הכסף. אותו כסף שהוא האמצעי להגשמת אותו החלום הבורגני האמריקאי- בית. אותו בית המשמש קירות לברית הקדושה של הזוגיות-נישואין-האינטימיות, הנאמנות והיציבות.

היום, למעלה מעשרים שנה אחרי, הקפיטליזם עדיין כאן. הוא אמנם חשוף ועירום אל מול עינינו הביקורתיות יותר למינפולציות ולמחיר הכבד אותו משלמים רובינו המכריע ובכל זאת- תרבות הצריכה בשיאה, ההון העולמי מוחזק בידי כמה משפחות המוכרות לנו "אושר" בפרסומות. פרזנטורים מוכרים את גופם ונשמתם לבעלי ההון. והרעיון הקפיטליסטי המותבע בנו- שאושרנו מותנה בכמה כסף יש לנו מוביל אותנו במרוץ אחר- רכוש, מעמד ויקרה, הנובעים ממנו.

מייקל גיבור המחזה ובת זוגו ג'ואן יכולים להיתפס כקורבנות השיטה. כמי שגדלו על ברכיו של הקפיטליזם שהלך והתעצם ככול שבגרו- ותפיסתם הטבעית היא כסף = אושר. אהבה יש להם, ואפילו תשוקה שגם היא מצרך נדיר למדי ושבירי במערכות יחסים ארוכות, ואפילו חברות אבל כמו הרבה זוגות רבים אחרים החיים היום הם לא מצליחים לממש את החלום ולקנות בית, משאלה לכאורה אלמנטארית, הופכת להיות משאת חיים עם סיכויי הגשמה נמוכים ואין סוף מהמורות בדרך. הצורך הקריטי לתפיסתם בכסף, מביא את מייקל וג'ואן לקבל החלטות קשות ובדרך לאבד את הדברים החשובים יותר כנראה שמהם עשוי האושר- אינטימיות, חברות, נאמנות ויושרה כלפי עצמם וכלפי הסובבים אותם. ובעיקר חופש - אי תלות בכסף כמקור לאושר.

בעבודתי עם השחקנים בדקנו את כל הדמויות מול שתי נקודות מוצא מרכזיות:

הראשונה- באיזה אופן מגדיר הכסף את ערכה של הדמות בעיני עצמה ובעיני הסובבים אותה, ובאיזה אופן משפיע הכסף על המוטיבציות של הדמויות ואיך הוא מניע אותן לפעול.

נקודה נוספת מרכזית אותה בחנו היא האינטימיות בעידן בו אנו חיים- כמה היא קשה להשגה ותחזוקה וכמה קל לאבד אותה.

רפאל- מיליונר- כותרת ברורה שאינה משתמעת לשתי פנים. ביטויה המובהק של ההצלחה. איש המוקף באומרי הן שהאינטימיות זרה לו.

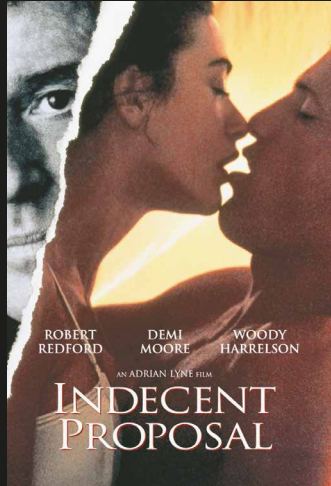
ג'ואן- האישה- גרושה ונשואה בשנית, מנהלת קריירה ותורמת את חלקה בפרנסת הבית. אך במהלך הנוכחי- יופייה והסקס אפיל שלה הם העומדים למכירה ונמדיים במיליון דולר. היום יותר מאז, אנו חיים בעידן בו "הריאליטי הוא האינטימי החדש" - יותר ויותר אנשים מוכרים את נפשם וגופם למרבה במחיר. באופן יותר נקודתי נשים "נורמטיביות" - דוגמניות, שחקניות וסלבריטאיות אחרות מוכרות את עצמן בעבור חוזים שמנים על מנת לקדם אינטרסים של בעלי הון. כך שכל הערה פמיניסטית אולי תהיה במקומה, אך המציאות מדברת בעד עצמה והמתירנות הכללית מאיימת על האינטימיות. **מייקל**- הבעל- עבד מודרני קלאסי, העסוק בקידום הקריירה במטרה להעלות את שכרו ומעמדו. באופן מודע או שלא, מייקל רוצה היה רוצה להיות רפאל. כמו שאולי כולנו היינו רוצים להיות רפאל. אבל רובינו מייקל- כמונו- גם מייקל זנח את חלומו להיות תסריטאי והוא עמוק בתוך המרוץ, מנסה להצדיק לעצמו את עצמו- לפרנס ולשאת בתואר מכובד שיאפשר לו להסתובב בראש מורם במסדרונות המבוך.

גם דמויות המשנה: **סם**- עורך הדין- גרוש, מתרוצץ כעכבר מורעל, רודף אחרי קידום, הכרה וכסף.

סיי- איש השירותים הג'נטלמנים של רפאל, הלכוד במלכודת הדבש של מעסיקו.

ההצגה המתבוננת על הסיפור מתוך חיינו בעת הזאת. אני מקווה שהוא יעלה בכס שאלות מהותיות על חייכם ויגרום לכם לחשוב שוב על מה יקר וחשוב באמת.

באופן אישי אני הייתי ממליץ למייקל וג'ואן: להפסיק לחשוב על כסף ולהתחיל לחשוב על אושר כי אושר בא ממקורות שונים- רבים מהם אפילו בחינם, ובטח לא מכונית חדשה או מכשיר טלפון משוכלל הם אלה שיקרבו אותנו אליו. עברו לגור בעיר זולה יותר, גורו קרוב יותר לעבודה, סעו על אופניים, קנו פחות, הימנעו מהנהיה השקרית אחרי מותגים, אל תיקחו הלוואות. חיו על פי האמצעים. התנגדו לנוחות המופרזת אותה כל כך מכוונים אותנו לחוות, ולהאמין שזה האושר.

הצעה מגונה - הסרט

בשנת 1993 עובד הרומן הפרובוקטיבי

של ג'ק אנגלהארד "הצעה מגונה"

לסרט קולנוע.

הסרט, שבויים על ידי אדריאן ליין

וכיכבו בו דמי מור ווודי הארלסון

כזוג הצעיר ורוברט רדפורד כמיליונר

המסתורי המציע להם הצעה שקשה

מאוד לסרב לה, הפך לשובר קופות

וגרף הכנסות של כ- \$266,000,000

ברחבי העולם.

תנועות ה"אנטי צרכנות" צוברות תאוצה

דברים מתוך כתבתה של נעמי דרום. פורסם באתר "הארץ", 12.2014

עצתו העיקרית של מר שפם: להפסיק לחשוב על כסף ולהתחיל לחשוב על אושר. "אושר בא מהרבה מקורות, אבל אף אחד מהם לא כולל את שדרוג המכונית שלכם", הוא כותב, "לא משנה מה העדר, או הפרסום בטלוויזיה, אומרים לך, זו האמת". בין הדרכים להשיג אושר ועושר: לגור קרוב לעבודה, לעבור לגור בעיר זולה יותר, לא לקחת הלוואות כדי לקנות מכוניות ולא לקנות מכוניות יקרות. לבטל את הכבלים בטלוויזיה, להפסיק לבזבז כסף מיותר על מצרכים, להפסיק לפנק את הילדים, להיפטר מטלפונים יקרים, להתחיל להשתמש בגוף שלך כדי להשיג מטרות (למשל: לבנות בעצמך דברים בבית), "להתחיל ללעוג לנוחות ולתרגל אופטימיזם", להתחיל ללמוד על השקעות ולהיפטר מחובות במהירות האפשרית. "חוב הוא כמו רכבת מתפרקת שנוסעת במהירות עצומה לעבר גשר שבור מעל הגרנד קניון. לקנות משהו מלבד מצרכים בסיסיים ושכר דירה כאשר יש לך חוב, זה כמו לשבת ברכבת הזאת ולהזמין לעצמך כוס רביעיית של תה באשראי", הוא כותב בבלוג.

"לימדו אתכם שהחיים יקרים וקשים, אז אתם חייבים להמשיך לעמול, לחפש נוחות, לחסוך כדי שהילדים שלכם יוכלו ללכת לקולג', לשים את מה שנשאר מהמשכורת שלכם בתוכנית פנסיה ולהתפלל שהכל יעבור בשלום ב-40 השנים הבאות, כדי שתוכלו לחסוך מספיק לפנסיה קצרצרה", הוא כותב שם. "כל זה שטויות. חיי מעמד הביניים הנוכחיים שלכם הם הר געש מתפרץ של בזבז. הורים כיום מאמינים שהם חייבים מיני-ואן עם שבעה מקומות למען 'בטיחות' ילדיהם, צריכים לעשות טיולים לדיסנילנד וחייבים להכניס את הילדים לבתי ספר פרטיים ואפילו לגנים יוקרתיים. כל אלו יקרים מאוד, ויזמים חכמים וחברות מרוויחים מהם המון כסף".

בתקופה שבה פיט ואשתו חסכו לפרישה, הם עשו "את רוב הדברים שהחברים שלנו עשו - ערכנו מסיבות, יצאנו לטיולים ורכיבות על אופניים, עבדנו הרבה. ההבדל היה בעיקר בדברים נסתרים מהעין. לא החלפנו את האוטו הישן, העדפנו להישאר בבית עם כוס יין מאשר לצאת מדי פעם, כיסחתי את הדשא בעצמי במקום לקחת מישוהו שיעשה את זה, אכלנו פחות בשר וקנינו מה שצריך בחנויות זולות. דברים קטנים כאלה יכולים להצטבר לחיסכון גדול".

מהנדס קנדי חביב בשם פיט, בעל בלוג בשם Mr Money Mustache (מר שפם הכסף), מצליח לסחוף כ-400 אלף קוראים בחודש - כארבעה מיליון קוראים מאז שפתח את הבלוג לפני שלוש שנים - בזכות חלום רב עוצמה שהוא משוקק: שחרור מהתלות בתלוש משכורת. פיט ואשתו, שניהם מהנדסים ובני מעמד הביניים, פרשו מעבודה בתחילת שנות ה-30 לחייהם, השקיעו את החסכונות שצברו בשנים של עבודה ואורח חיים צנוע ומאז הם חיים על רווחי השקעות. מה שאפשר לפיט ואשתו לעשות זאת היה העובדה שבמהלך עבודתם הם חסכו 65% מהכנסתם ואת החיסכון השקיעו בקרנות סל ושני בתים להשכרה. החוק של פיט לפרישה מוקדמת הוא פשוט: חשבו כמה אתם מוציאים בשנה. אם הצלחתם לחסוך את הסכום הזה כפול 25 - אתם מוכנים לפרוש ולתת לנכסים שלכם לעבוד עבורכם, בהנחה שתקבלו עליהם ריבית שנתית של כ-4%. "אם אתם יכולים לחסוך 50% מהנטו שלכם, תוכלו לפרוש לאחר קריירה של 17 שנים בסך הכל", אומר פיט. "אבל כל אחד יכול להרוויח מהגדלת החסכונות שלו: יותר עצמאות, פחות תלות בעבודה ובנייה של שולי ביטחון פיננסיים". ב-2013, לפי כתבה ב"ניו יורק מגזין", משפחת "שפם" המונה שלוש נפשות הוציאה 25,142 דולר - רק 10,000 דולר יותר ממשכורת שנתית של אמריקאי אחד המרוויח שכר מינימום.

מר שפם הוא חלק מתנועה שהתפתחה בשנים האחרונות בארצות הברית וקוראת לחיות חיים פשוטים וזולים יותר ולנתק את התלות בחברת הצריכה. הספין העכשווי על הרעיון העתיק הזה מסתייע בדגש על קיימות, בלקחי המשבר הכלכלי ובשינויים הדוריים כדי להטיף לאנטי-צרכנות, לחזרה לחיים פשוטים ולחשיבה "שפויה" יותר על כסף, שתאפשר גם התנתקות מעולם העבודה.

”אף אחד בעולם
לא יכול לסרב
להצעה כזאת.
לסרב
להצעה כזאת
זה כמו לסרב
לגן עדן.”

רפאל

כיצד שינה הקפיטליזם את הרומנטיקה
מתוך כתבתו של קובי בן-שמחון “הארץ” 18.06.2009

פרופ' אווה אילוז, סוציולוגית בעלת שם עולמי, חוקרת כבר שנים את השלכות הקפיטליזם על חיי הרגש: בספרה הראשון, **האטופיה הרומנטית: בין אהבה לצרכנות** (שהתפרסם בארצות הברית ב-97' בהוצאת אוניברסיטת קליפורניה בברקלי ובעברית ב-2002, בהוצאת זמורה-ביתן ואוניברסיטת חיפה) הציגה אילוז את העניין העומד במרכז עשייתה האקדמית: הקשר בין התפתחות העולם הקפיטליסטי להתפתחות עולמנו הרגשי. בספר זה היא ערערה על ההשקפה הרווחת, שלפיה הקפיטליזם יצר עולם חסר רגש הנשלט ברציונליות. אילוז טענה שהקפיטליזם לא רק שאינו מביא לדעיכת רגשות, אלא מחולל תרבות חדשה של רגשות במקום העבודה, במשפחה וביחסים שלנו עם עצמנו.

”כשביקשתי מאנשים שייגדירו לי משהו רומנטי הם התחילו לספר לי על מסעדות, על חופשה במקסיקו. לאט-לאט הבנתי שהמכנה המשותף לאנשים שמגדירים בצורה דומה רומנטיקה הוא חוויית צרכנות.”

”כשהתחלתי לחקור איך צרכנות שינתה את ההגדרות של הרומנטיקה, ניסיתי לזהות איך התהליך קרה מבחינה היסטורית”, היא ממשיכה. “אם במאה ה-17 'רומנטי' הייתה מילה שלילית, משהו דמיוני שלא קשור למציאות, במאה ה-18 המשמעות השתנתה למאפיין של נוף מלנכולי. אחר כך, המשמעות של נוף השתנתה לנוף פנימי, אנושי. במאה ה-20 המילה רומנטי לא רק שיקפה רגשות, אלא הצביעה על אווירה. אבל מעניין לראות שהמילה הזאת, בשלבים האחרונים שלה, הצביעה על זה שאנחנו מנסחים את הרגשות שלנו בדיאלוג עם הסביבה החפצית שמסביבנו. כשראיינתי אנשים על הרגעים הרומנטיים שלהם, גיליתי שסחורות דווקא מעצימות רגשות, שהן עוזרות לאנשים ליצור ריטואלים של חיזור והבעה רגשית.”

”חשוב לי לשכנע אנשים שהחיים הרגשיים שלנו מושפעים מאוד מחומרים קולקטיביים, שפוליטיקה וכלכלה משפיעות על חיי הרגש”. בספרה האחרון, **אינטימיות קרה - עלייתו של הקפיטליזם הרגשי** (הוצאת הקיבוץ המאוחד, 2008), ניסתה אילוז לתת מענה על הטענה המרקסיסטית שלפיה ככל שכלכלת השוק הקפיטליסטית משתלטת על העולם, כך גובר הניכור של בני האדם. היא ניסתה להראות כי “היחסים הכלכליים הפכו להיות רגשיים ביותר, בעוד יחסים קרובים ואינטימיים הפכו להיות מוגדרים במידה גדלה והולכת על ידי מודלים כלכליים של מיקוח, חילופין והגינות.”

את התהליך הזה, שבו יחסים כלכליים ויחסים רגשיים מגדירים זה את זה, היא כינתה “קפיטליזם רגשי”. גם לטכנולוגיה, היא טוענת, יש תפקיד בייצור הרגשות הרומנטיים. רשת האינטרנט, למשל, אפשרה את הקמתם של אתרי היכרות, שהופכים את שוק ה”פנויים-פנויות” לנראה-לעין. האינטרנט מציע טכניקות בחירה משוכללות מאוד, כמו האפשרות להשוות ולדרג את המועמדים השונים. “זו דוגמה למה שאני קוראת לו 'קפיטליזם רגשי', שבו מצד אחד אנשי עסקים נכנסים לתחום הרגשות, ומצד שני אנחנו מנהלים את הרגשות שלנו במושגים של הפסד ורווח.”

”כשיש לך כסף
הכל אפשרי,
זה רק עניין
של מחיר”
רפאל

ג'ק אנגלהארד | סופר

ג'ק אנגלהארד הוא נובליסט אמריקאי מוביל, שספריו רבי המכר צולמו לסרטים, תורגמו ליותר מ-22 שפות, והקנו לו את התואר "אומן הדילמות המוסריות" ו"הסופר עם המצפון של כולנו".

אייל קנטוב | מחזאי

בוגר בית הספר למשחק, בית צבי 2008.
בוגר בית הספר לכתיבה על שם בלייק סניידר, ארה"ב 2013.
בין תפקידיו כשחקן - תיאטרון בית ליסין: "מראה מעל הגשר", "בחורים טובים". תיאטרון אורנה פורת: "הנחשול", "טירונות", "אדיסון".
בקולנוע: "שבוללים בגשם", "גולדברג ואייזנברג".
"הצעה מגונה" הינו מחזהו הראשון.

ניר ארז | במאי

יליד 1966. במאי, מחזאי, מתרגם ועורך. בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב תל אביב 1993.
חבר הועדה האמנותית - תיאטרון באר-שבע.
מורה למשחק בסטודיו של יורם לוינשטיין ובגודמן - ביה"ס למשחק בנגב.
שיחק בהצגות - תיאטרון הקאמרי: "גורודיש", "תיקון חצות", "דבר מצחיק קרה", "בויטרה", "פעורי פה", "מבקר המדינה", "אבא של החתן". תיאטראות חיפה - הבימה: "אדמדיאוס". פסטיבל עכו: "איך עושה ערבי", "הספינה שוקעת". תיאטרון הסימטה: "חג הטבעות".
כתב וביים - בית ציוני אמריקה-מרכז הפרינג' "לוקח את הזמן". פסטיבל תיאטרון קצר 97 צוותא: "במילא", פסטיבל עכו: "פריילופ" (ההצגה זכתה בארבעה פרסים, 1999). תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "60X60". תיאטרון באר-שבע: "בוגד" (בשיתוף עם בעז גאון). "המגנט" הפקת קיץ 2000 של ערוץ הילדים.

ביים - תיאטרון הבימה: "צורה לאהבה", "טייפ". תיאטרון באר-שבע: "ג'ייפס", "שירה", "בוגד", "סוביניר", "פרח השכונות", "איזה יופי". תיאטרון בית ליסין: "בראנזה". תיאטרון חיפה: "בומרנג". מדיטק: "שרה גבורת נילי", "נשים קטנות". תיאטרון אורנה פורת לילדים ולנוער: "מר זוטא ועץ התפוחים", "60X60". תיאטרון הספרייה: "לצאת נקי". תיאטרון הקיבוץ: "המלך הלך לישון", "אני כריסטיאן F", "אל עצמי".

תרגום מחזות - סטודיו למשחק יורם לוינשטיין: "חקירה אינטימית" מאת אנדרו בויל, "ילדה טובה" מאת רבקה גילמן, "כשיפסיק לרדת גשם". גודמן ביה"ס למשחק בנגב: "איזה יופי" מאת ג'ונתן הארווי. תיאטרון באר-שבע: "הכל אודות חווה" מאת מרי אור.
בתלווייה - יוצר, עורך ותסריטאי ראשי של הסדרה "אחד העם 1", ערוץ 2.
עורך "עושים צחוק", ערוץ 2. עורך "מסטיק, אחי! אחותי!", "בצפר" ערוץ ניקלודאון.

אנה זיו | מעצבת תפאורה

בוגרת המסלול לעיצוב במה בבית הספר לאמנויות הבמה של סמינר הקיבוצים, 2012.
זוכת מילגת שטרנפלד לשנת 2010.
כמעצבת תפאורה - תיאטרון הקאמרי: "פאנק רוק". תיאטרון בית ליסין: "האמת", "אוצר יקר", "שבטים", "לחנך את ריטה". תיאטרון תמונע: "חופרים".
כמעצבת תפאורה ותלבושות - אנסמבל הרצליה: "קיגלר-חיוו ומותו". תיאטרון הקאמרי: "פרוסט/ניקסון".

זיו וולושין | מעצב תאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בחוג לתיאטרון.
בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "פשוטה", "אלף לילה" "החוטם", "כוכב יאיר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון בית ליסין: "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו", "בומרנג". תיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "החיים בשלוש גרסאות". תיאטרון באר-שבע: "הכל בגן", "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים". תיאטרון באר-שבע בשיתוף הקאמרי: "אסיר בלב העיר".

תיאטרון המדיטק: "היידו", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממול" (זוכת פרס התאורה בפסטיבל חיפה 2012). פסטיבל חיפה: "אח אח בום טראח" (זוכת פרס התאורה 2003), "סיפורי גילגמש" (זוכת פרס התאורה 2009). תיאטרון נוצר: "ערבה" (זוכת פרס התאורה 2010). תיאטרון יפו: "אישה בחולות" (זוכת פרס התאורה 2006). "נשים זרות" (זוכת פרס התאורה 2007). תיאטרון אורנה פורת: "הקסם של אורנה" (זוכת פרס התאורה להצגות ילדים 2011).

אופרה - קאמרה: "דידו", "הרמאי", "פונדק הרוחות".

מוני מדניק | מעצב תלבושות

בוגר החוג לעיצוב אופנה ב"שנקר" בית ספר גבוה להנדסה ולעיצוב. מעצב אופנה ותלבושות לבמה. מרצה בכיר ב"שנקר". מנחה פרויקטים בעיצוב ובציור. מרצה סמינר מחקר אקדמי בתולדות הלבוש בארץ ובאטליה.

בין עבודותיו בתיאטרון - האופרה הישראלית החדשה: "ירושלים". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון בית ליסין: "בחורים טובים", "שיינדלה", "אחרון ימיה", "אחים בדם", "חברות הכי טובות", "משאלה אחת ימינה", "אשה בעל בית". תיאטרון באר-שבע: "עלי כינור", "קומפני", "הכל אודות חווה". תיאטרון הקאמרי: "קומדיה של טעויות", איבנוב. תיאטרון המדיטק: "נשים קטנות", "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "ציפור הנפש", "מלך היהודים". בית צבי: "ברנשים וחיכוכות", "ירמה", "תזמורת על תנאי". סטודיו למשחק יורם לוינשטיין: "שש נפשות מחפשות מחבר", "רשומון", "מומו", "לחיות טוב יותר", "פרוייקט לארמי". תיאטרון הקיבוץ: "שמונה בעקבות אחד", "תרנגול כפרות", "אל עצמי", "תמונה משפחתית". תיאטרון תמונע: "מר קולפרט", "אצל אווה", "שמלה". גודמן ביה"ס למשחק: "על עכברים ואנשים", "סקאפן".

מימין לשמאל: מוני מדניק, אנה זיו, זיו וולושין, אייל קנטוב, רן בגנו, ניר ארז

”הגוף שלי,
לא הלב שלי,
לא המחשבה שלי,
ולא הנשמה
שלי.
אלה יהיו שלך
לתמיד.
את הגוף שלי
תפסיד ללילה
אחד.
ביג דיל.
מה זה גוף?!”
גזאן הארט

רון בגנו | מוסיקה

משנת 1987 עוסק במגוון רחב של מוסיקה ובשנים האחרונות מנהלה המוסיקלי של להקת המחול 'ורטיגו' בהנהלת נועה ורטהיים.

מעבודותיו בשנים האחרונות בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "קן הקוקייה", "סובינר", "שירונות בלוז", "בין חברים" ו"רק אתמול נולדה". תיאטרון חיפה: "כולם היו בני", "הצמא והרעב", "סוחרי גומי", "אנשים קשים". תיאטרון בית ליסין: "בחורים טובים", "אמא שלו", "קפה ערבה". תיאטרון הבימה: "מותו של סוכן", "מונולוגים מהוגינה", "שרי מלחמה", "קויאר ועדשים". תיאטרון הקאמרי: "משרתם של שני אדונים", "שמנה", "הנמר".

תיאטרון נאפולי (Teatro Stabile Napoli): "אנטיגונה", "הים לא מרטיב את נאפולי", "אנטוניו וקליאופטרה" ו"גן הדובדבנים".

בתחום המחול - להקת ורטיגו: "חמסין", "איש חוטים", "האסתר", "סילויה", "לידת הפניקס", "ורטיגו והיהלו־מים", "רעש לבן", "מאנא", "נול", "ורטיגו 20", ו"רשימו". הלחנת פס-קול בטלוויזיה ובקולנוע -

"פלפלים צהובים" (זוכה פרס הפסקול הטוב לשנת 2011), "בלתי הפיך", "מגדלים באוויר", "מרגל השמפניה" (זוכה פרס האקדמיה לסרטים דוקומנטריים 2007), "שישה מליון ואחד", "פלנטה אחרת", "נו-אקזיט".

זוכה פרס חגיג' 2013 על עבודתו בסרט "פלסטלינה" (פסטיבל ירושלים 2013).

זוכה פרס אופיר 2014 על עבודתו בסרט "אפס ביחסי אנוש".

היה מועמד לפרס התיאטרון האיטלקי בשנים 2013 ו-2014 על הלחנת המוזיקה ל"אנטיגונה" ול"אנטוניו וקליאופטרה" בתיאטרון נאפולי.

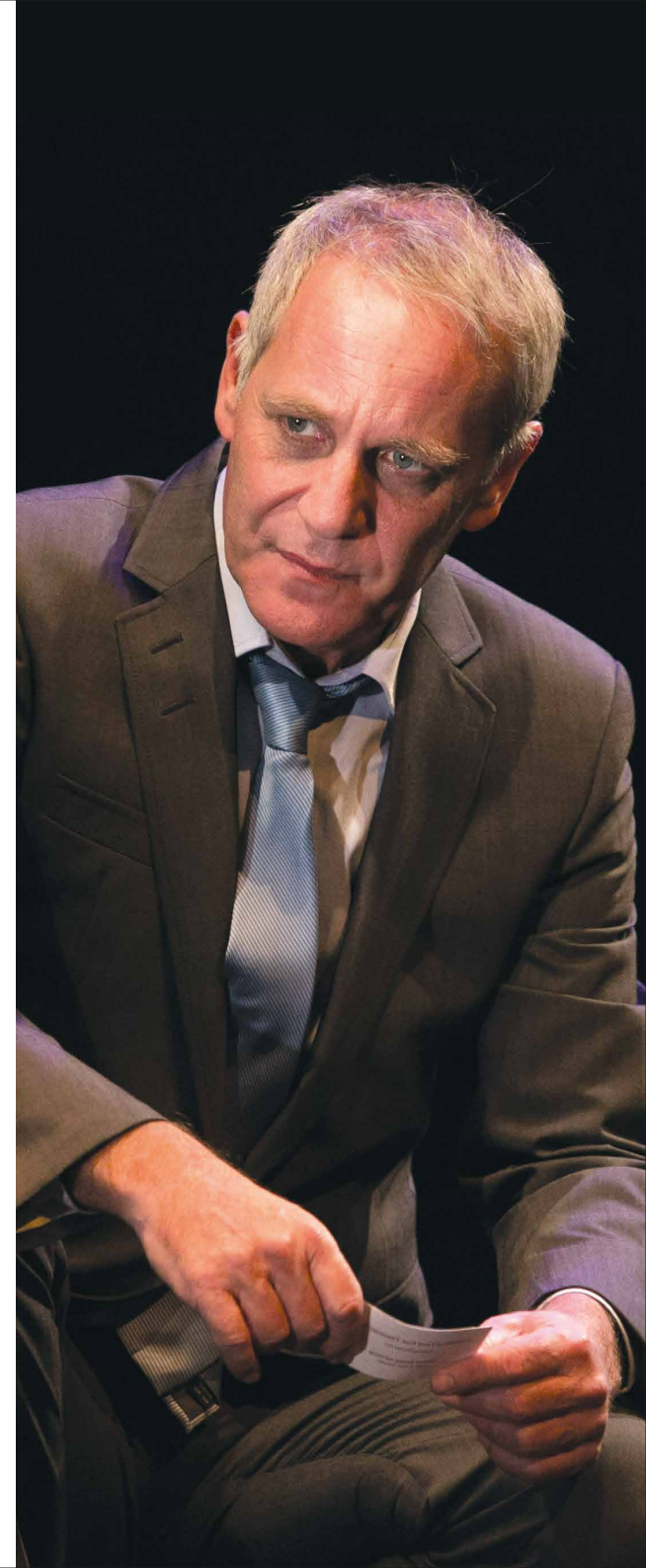
תרזה אברהמי | עוזרת במאי

בוגרת בית ספר הגבוה למשחק בית צבי, 2006. שירתה בחיל הים כגרפיקאית.

עבדה כעוזרת במאי וכעוזרת הפקה בתיאטרון הקאמרי, בתיאטרון באר-שבע בהצגה "רוחות", ובחג המוסיקה הישראלית בהפקה "שתיקתו של ברוך". בנוסף שימשה כמנהלת הצגה באנסמבל עיתים.

אלקי גייקובס-עיצוב אירועים: מנהלת צוות, תיקון תפאורות. בית צבי: תפאורנית.

איתן גייר תפאורות לאירועים: עוזרת לנגר.

שירי גדני

שרון אלכסנדר

שרון אלכסנדר | רפאל

בוגר בית צבי בשנת 1987. הקים וניהל את בית הספר למשחק מול מצלמה, 1995. שיחק בהצגות רבות בתיאטרון בית לסין, תיאטרון הקאמרי, תיאטרון חיפה: "המכוער", "גזע", ובתיאטרון באר-שבע. כתב את הקומדיה "החמור והשמננות". עיבד ומשחק במונדורמה "הנחש". לימד בחוג לקולנוע באוניברסיטת תל-אביב (הדרכת שחקנים). מלמד משחק מול מצלמה באקדמיה לאמנות המופע בתל-אביב. בשנת 2000 הקים את איגוד שחקני המסך יחד עם שחקנים נוספים (שח"ם). שיחק ביותר משישים סרטים ביניהם: "אחד משלנו" (זוכה פרס אופיר), "החיים על פי אגפא" (זוכה פרס אופיר), "חסד מופלא", "סיפורי תל-אביב", "גמר גביע", "מינכן", "פיתוי", בטלוויזיה: "מיכאלה", "טלנובלה בע"מ", "האלופה", "ילדי ראש הממשלה", "מסכים", "אחת אפס אפס".

שירי גדני | ג'ואן הארט

בוגרת הסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל-אביב 2002. בוגרת תיכון עירוני א' תל-אביב במגמת תיאטרון. שיחקה בהצגות - תיאטרון גשר: "אופרה בגרוש", "שאריות של אהבה", "שושה", "כולם רוצים להוליווד", "מדיאה", "גן הדובדבנים", "כפר", "עבד", "עיר". תיאטרון הקאמרי: "בואינג בואינג", "היה או לא היה", "משרתם של שני אדונים", "אורזי מזוודות", "נשות טרויה", "מקבת", "קיוזו", "דג מוסר". פסטיבל עכו: "העלבת קהל", "מקלות בגללים", "שוכן של הגרביים הרצחניות" (זוכת פרס קרן אמריקה-ישראל להצגה הטובה ביותר בפסטיבל עכו 2002). פסטיבל חיפה הבינלאומי ה-15 להצגות ילדים: "סברס" (זוכת פרס השחקנית הטובה ביותר, 2005). פסטיבל ישראל 2013 ותיאטרון תמונע: "איגלו". בטלוויזיה: "ובנג", "סטגדס", "החיים זה לא הכל", "משפחה וחצי", "משפחת עזאני", "בנות בראון", "טיפול נמרץ", "ארץ נהדרת", "גומרות הולכות", "הישראלים", "פיגמות", "כל שבת שנייה", "תיק יהלום", "הלילה עם ליאור שליין", "פולישוק" (3 עונות), "כאן גרים בכיף", "שבוע סוף". בקולנוע: "סוף שבוע בגליל", "קואנטיין אמר לי", "מאיה", "תכריכים" (זוכה פרס הסרט הטוב ביותר בפסטיבל הקולנוע הבינלאומי בהמבורג).

תום חגי

תום חגי | מייקל הארט

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זביב ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מונולוגים). תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלז" (זוכה פרס השחקן המבטיח 2013), "איזה יופי". בטלוויזיה: "תא גורדין", "100", "אורים ותומים".

אמיתי יעיש בן-אוזליו | סיי

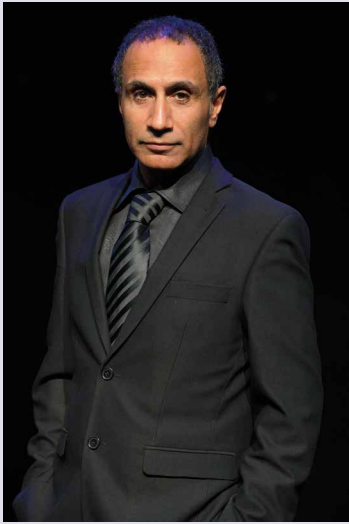
בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "בית צבי", 1991. שחקן יוצר ומורה למשחק. מלמד במכללת בצלאל ובסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. מנהל אמנותי פסטיבל בת-ים הבינלאומי לתיאטרון ואמנות רחוב. שיחק בהצגות - תיאטרון הקאמרי: "מאה". תיאטרון הבימה: "כריתת ראש", "אליס בארץ הפלאות", "תעלולי סקאפן", "מלינקי". תיאטרון החאן: "אנה גלקטיה", "אנטיגונה", "מידה כנגד מידה", "שמייס", "נוף ילדות", "שש נפשות מחפשות חבר", "מלקולם הקטן ומלחמתו בסריסים", "צל חולף". תיאטרון חיפה: "מלאכים באמריקה". אנסמבל הרצליה: "אישה ואישה אחת", "שלוש אחיות". תיאטרון ילדים ונוער: "שבועת האדרה". הפקה בינלאומית: "זוז אתה מסתיר לי את השמש", בימוי: אופירה הניג. פסטיבל תיאטרון קצר: "רחמים". בקולנוע: "פרינסס", "קרוב לבית", "איש החשמל", "לילה לבן", "זוהר". בטלוויזיה: "מתים לרגע", "בלתי הפיך", "האלופה 3", "אלטלנה". היה חבר בשלישיית "לא רואים ממטר" מופע אילתור שבין השאר ייצג את ישראל בפסטיבל CIP שיקגו.

איתי פולישוק | סם

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין 2010. ביה"ס למשחק על שם לי שטרסברג ניו-יורק 2004. משחק מול מצלמה אצל ליאת ביינן. זוכה מלגת שחקן מצטיין לשנת 2010 מטעם קרן אסתר ודוקטור אלי לייאון. שיחק בהצגות - תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלז". תיאטרון בית ליסין: "מראה מעל הגשר". תיאטרון המדיטק: "כטוב בעיניכם". תיאטרון אורנה פורת: "מרק כפתורים". תיאטרון הקאמרי בשיתוף תיאטרון מראה: "המלחמה בבית". בקולנוע: "עלים אדומים", "התאבדות", "הערת שוליים". בטלוויזיה: "רון", "מתים לרגע", "נצפו אמשי", "שטיסל", "אפוריה", "המיוחדת", "סרוגים", "פולישוק" עונה 2, "מנדלבאום בלש פרטי", "נופלות על הרגליים". לשעבר חבר בלהקת "טררס". מופיע בפרסומות רבות בטלוויזיה.

אמיתי יעיש בן-אוזליו

איתי פולישוק

A play by **Eyal Kentov**
According to the book of **Jack Engelhard**
Directed by **Nir Erez**
Set design **Anna Ziv**
Costumes **Moni Mednik**
Lighting **Ziv Voloshin**
Music **Ran Bagno**
Video art **Yoav Cohen**

The Cast

Raphael - **Sharon Alexander**
Joan Heart - **Shiri Gadni**
Michael Heart - **Tom Hagy**
Sy - **Amitay Yaish Benuosilio**
Sam - **Itay Polishuk**

Also performing -

Goodman Acting School of the Negev Students
Alona Druttman - Woman in the casino, Woman in Public Auction
Danir Nizan - Day Tripper, Bodyguard, Man in Public Auction
Eliad Sudai - Rollete Dealer, Public Auction Host
Itai Chammah - Delivery Person, Waiter, Public Auction Host
Matan Shomrony - Blackjack Dealer

Tel: 972-8-6266444 | www.b7t.co.il
41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

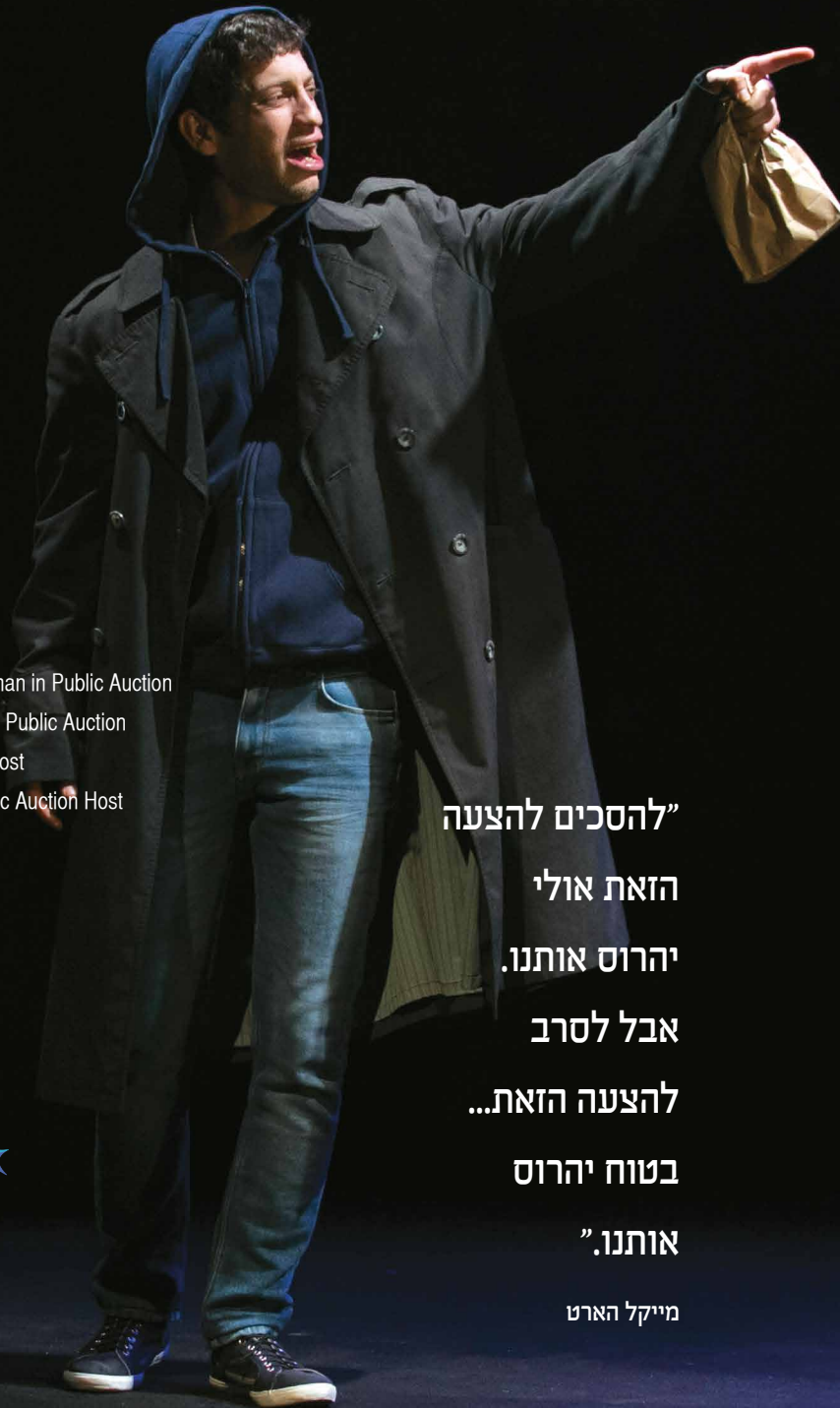
The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

”להסכים להצעה

הזאת אולי

יהרוס אותנו.

אבל לסרב

להצעה הזאת...

בטוח יהרוס

אותנו.”

מייקל הארט